

The Love of Ammands

คำสาป มณีนคร

กตัญญู

คำสาปบ่วงรัก...The Love of Aamands

พิมพ์รูปแบบอีบุ๊กครั้งที่ 1

ผู้เขียน : ฤดีรุทรา

จัดรูปเล่ม : ศรีสามัญ

ตรวจคำผิด : ศรีสามัญ

ออกแบบปก: Easy Cover Design By Jinny JM

ราคา 129 บาท

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ไม่
อนุญาตให้สแกนหนังสือ หรือคัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดเพื่อ
สร้างเป็นฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ใดๆ ทั้งสิ้น เว้นแต่ได้รับอนุญาต
จากเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น

จากใจผู้เขียน “ฤดีรุทรา”

หากคุณได้อ่านนิยายเรื่องนี้มันแสดงว่าเรามีวาสนาต่อกัน

“คำสาปบัณ्डารัก The Love of Aamands” นิยายรักที่ฉีกทุกกรอบของแนวคิดความเป็นนิยายรัก แต่ยังคงอบอุ่นด้วยความรักอันอบอุ่นของอามันด์ หนุ่มผู้ดีชาวปารีสที่เขามีความรักต่อสาวโลกอนาคตอย่าง ‘อรรวิรินทร์’ หญิงสาวในโลกอนาคตที่บังเอิญเจอเขาเข้าผ่านอักขระโบราณ

ความรักของหนุ่มในสมัยโกธิค กับตัวเตอรืสาวผู้หลงใหลในกลศาสตร์เลขควอนตัมจะเป็นเช่นไร ทุกคำถามอาจอธิบายด้วยวิทยาศาสตร์ แต่นั่นอาจไม่ใช่ทั้งหมด บางครั้งอาจตอบได้ด้วย ‘ความรัก’ ของเขาและเธอ

มาอบอุ่นปั่นป่วนหัวใจได้แล้วในวันนี้ผ่าน “คำสาปบัณ्डารัก ...The Love of Aamands” เล่มนี้เลยคะ...ขอให้ทุกคนเพลิดเพลินกับการอ่านนิยายเรื่อง คำสาปบัณ्डารัก The Love of Aamands เล่มนี้คะ

ขอบคุณจากหัวใจ

ฤดีรุทรา

พุดคุย : เพจ Agif ดวงดาหลา ศรีสามัญ ฤติธร คมจีวเร้งรำ

The Love of Ammands

คำสาป
มณีนคร

คำสาปปัญชารัก...The Love of Aamands

-1-

ความผิดที่ไม่ได้ก่อ

แคว้นโอดฟร็องส์

เบื้องหน้าของชายหนุ่มในเวลานี้คืออาสนวิหารนัวยง สถาปัตยกรรมที่ทรงคุณค่าที่สุดในสายตาของชนชั้นแรงงานอย่างพวกเขา

อามันด์นึกขึ้นชมนักออกแบบอาสนวิหารนัวยงในกรุงปารีสแห่งนี้ ทว่าความงดงามของอาสนวิหารนัวยงนี้ไม่อาจทำให้ในใจของชายหนุ่มสงบลงได้เลย

เมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมาถือเป็นวันที่ชนชั้นแรงงานในกรุงปารีสเดินขบวนกันทั้งเมือง ทว่ากลับเกิดการนองเลือดขึ้น สร้างความโศกเศร้าในใจให้กับอามันด์เป็นอย่างยิ่ง

“จับใจหวิว โหมยนั้นให้ได้” เสียงตะโกนดังไล่มาจากด้านหลังของชายหนุ่มอย่างอามันด์

เวลานี้ท่านอดรู้ได้แต่เพียงว่าเขาต้องหนีไปจากปารีสให้ได้
หนทางรอดมีเพียงสิ่งเดียวเท่านั้นที่จะพาเขาออกไปจากนรกเหล่านี้
ได้ มันคือ...มัจจุราช!

ท่าสองข้างของชายหนุ่มเหยียบย่างไปบนอาสนวิหารนัวยง
ไม่นานนักเขาก็ปีนขึ้นมาสูงจนมองเห็น ‘นายจ้าง’ คนนั้น

ชายแก่ลงพุงสวมชุดผู้ติดตามแบบที่เห็นกันเกร่อในลอนดอน
ที่ตัดเย็บอย่างประณีตจากห้องเสื้อบุติกที่ชนชั้นสูงมักสวมใส่กัน ...
บนบ่าของชายแก่ลงพุงแบกปืนลูกซองขนาดยาว แล้วเล็งขึ้นมาทาง
ท่านอดอย่างรวดเร็ว...ท่านอดรู้ดี เขามีทางเลือกแล้วและทางเลือก
นั้นคือความตาย

เปรี้ยง...กระสุนปืนพุ่งมาทางเขาเป็นเวลาเดียวกันกับที่ร่าง
ของชายหนุ่มลอยคว้างกลางอากาศ

แรงโน้มถ่วงของโลกดึงร่างสูงโปรงให้ตกลงไปตาม
น้ำหนักของชายหนุ่ม...ใช่แล้วเวลานี้ท่านอดกำลังดิ่งพสุธา

เปลือกตาของชายหนุ่มปิดลงอย่างอ่อนล้า...ท่านอดหลับตา
ลงอย่างแผ่วเบา

ภาพในหัวของอามันด์คือสตรีที่งดงามยิ่ง ดวงหน้าของนาง
สวยอ่อนหวาน หญิงสาวสวมอาภรณ์ละม้ายคล้ายกับสตรีชนชั้นสูง
ที่ตัดเย็บอย่างประณีตสวยงาม

ชายหนุ่มยังจำได้ดีถึงแวตาคู่อ่อนหวานคู่หนึ่งที่ทอดมอง
มายังชนชั้นแรงงานอย่างเขาด้วยแวตาคู่อ่อนละมุน

ทุกครั้งที่เขาพบนางทำให้ใจของเขาเต้นเร็วและแรงขึ้น ยิ่ง
ยามใดที่สบสายตาคู่อ่อนโยนทั้งสองข้างนั้น...หัวใจของชายหนุ่มก็
พลันสั่นรัวเร็วกว่าเดิม

เมื่อไม่กี่ชั่วโมงที่ผ่านมาอามันด์ถูกใส่ร้ายว่าเป็นหัวขโมยที่
ขโมยอาหาร เพียงแค่เขาได้หยิบขนมปังก้อนมาประทังชีวิตให้กับ
คนในครอบครัวของเขาเท่านั้น

อามันด์มีบิดาที่เป็นชายวัยกลางคน บิดาของเขาเป็นชนชั้น
แรงงาน และมีมารดาที่เป็นชนชั้นล่าง ในระบอบการปกครองแบบ
ศักดินาฯ ในกรุงปารีส

บิดาของเขาเป็นชาวนา ส่วนมารดาของเขาเป็นแม่บ้าน
ครอบครัวของอามันด์จัดได้ว่ายากจนมากเสียทีเดียว ‘เฮนน่า’
น้องสาวของอามันด์ยังเล็กนัก เธอโหยหิวน้ำนมของ ‘เอน่า’ ผู้เป็น
มารดาของเขาตลอดเวลา

และแล้วในที่สุด...เมื่อชนชั้นแรงงานทนไม่ไหว พวกเขาจึง
เดินขบวนเรียกร้องสิทธิและเสรีภาพของพวกเขาจากชนชั้น
ปกครองของพวกเขาในกรุงปารีส และนั่นคือสาเหตุถึงความสูญเสีย
นองเลือดในครั้งนี้...ภาพเหล่านั้นกลับเด่นชัดในความทรงจำของอา
มันด์

ทว่าชีวิตนี้ของอามันด์คงต้องสร้างจากสตรีในห้วงดวงใจ
ไปตลอดกาล...สตรีชนชั้นกลางที่ไม่เคยรังเกียจเขาแม้ยาม
ทอดสายตาของหล่อนมองมา

ร่างสูงโปร่งของอามันด์ดังลงสู่พื้นพสุธาอย่างรวดเร็วท่า
ด้วยความเร็วของการเคลื่อนที่เช่นนี้จึงทำให้เกิดการกระเพื่อมของ
ปฐพีและเวลาได้เกิดขึ้น

อามันด์สังเกตเห็นรอบตัวของเขามีกลุ่มควันสีดำที่ขยาย
ขนาดใหญ่ขึ้นละม้ายคล้ายหลุมดำขนาดใหญ่แผ่ปกคลุมคล้าย
ระลอกคลื่นน้ำเคลือบคลุมตัวเขาไว้เรื่อยๆ ในขณะที่เดียวกันกับที่ร่าง
สูงโปร่งของชายหนุ่มได้ถูกกลืนหายเข้าไปในห้วงมิติแห่งกาลเวลา

เวลา 24.00 น.

เข้มนาคีกาเคลื่อนที่ประจบกันบ่งบอกว่าเวลานี้หญิงสาว
ควรเข้านอนได้แล้ว

มือเรียบบางของสาวเจ้าเอื้อมพลิกหน้ากระดานแผ่นสุดท้าย
ปิดลงอย่างเชื่องช้า

“เที่ยงกินแล้วหรือ...นอนได้แล้วอร” อรรวินทร์กล่าวด้วย
น้ำเสียงอ่อยระโหยกับตนเอง

ริมฝีปากบนอวบอิมของหญิงสาวแยกออกจากริมฝีปากล่าง
ด้วยกลไกของร่างกายตนเอง...อรรวินทร์หาวพอดใหญ่แล้วบิดตัว
ไปมาจับไล่ความปวดเมื่อยจากการนั่งอ่านหนังสือเล่มหนากว่าสาม
ร้อยหน้า

หนังสือที่อรรวินทร์อ่านนั้นเป็นหนังสือที่เพิ่งชื่อมาใหม่
หมวด ๆ จากร้านขายหนังสือเก่าที่เป็นหนังสือตำราวิทยาศาสตร์
ของ ‘ทฤษฎีบทเกี่ยวกับภาวะเอกฐานเชิงความโน้มถ่วงในกรอบของ
ทฤษฎีสัมพัทธภาพทั่วไป’

นักวิทยาศาสตร์คนโปรดของอรรวินทร์เป็นนักวิทยาศาสตร์
ชาวยิวอย่าง ‘อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์’ ที่ก้าวเข้ามาสู่แวดวงในวงการ
วิทยาศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์มากความสามารถที่คว่ำรางวัลโนเบล
ด้วยผลงานของเขาเอง แม้ว่าจะเกิดหลายข้อกังขาในทฤษฎีของ

นักวิทยาศาสตร์อัจฉริยะคนนี้ก็ตาม กระนั้นอรรวินท์ก็รักเขา
เสมือนว่าเขาคือไอดอลต้นแบบบุคคลในใจเธอ

แต่ไหนแต่ไร...ตั้งแต่เกิดมาอรรวินท์ก็ชื่นชอบ
วิทยาศาสตร์มาโดยตลอด เธอชื่นชอบมากเสียจนเลือกเรียนแผน
วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ตอนมัธยมปลาย

ทว่าเกรดเฉลี่ยผลคะแนนการเรียนของเธอกลับดิ่งลงเหวทั้ง
ๆ ที่อรรวินท์ตั้งใจเรียนอย่างมาก นั่นก็เพราะหญิงสาวไปสะดุดกับ
วิชาคณิตศาสตร์ที่เรียนเท่าไรเธอก็กลับไม่เคยเข้าใจในการ
แก้ปัญหาของวิชานี้ทุกที

อรรวินท์ตัดสินใจทิ้งความฝันการเป็นนักวิทยาศาสตร์มา
สอบคณะที่มารดาของเธอจัดสรรไว้ให้อย่างนิเทศศาสตร์ ซึ่งการ
เบนเข็มทิศในชีวิตครั้งนี้ได้ส่งผลให้เธอได้กลายเป็นนักเขียน
บทความเงา หรือโกสต์ไรท์เตอร์ไปตลอดครึ่งชีวิตของเธอ

ทว่าแรงปรารถนาในใจของหญิงสาวกลับลุกโชนขึ้น
ตลอดเวลา ความต้องการและความหิวในวิชาวิทยาศาสตร์ผลักดัน
ให้หญิงสาวกลายเป็นติวเตอร์ชื่อดังที่รับสอนวิชาวิทยาศาสตร์
ออนไลน์ไปโดยปริยาย

ร่างเพรียวหยัดกายขึ้นจากเตียงนอนหนุนขนาดคิงไซส์
ปลายเท้าสะอาดของอรรวินทร์ก้าวลงจากปลายเตียง

‘ไปปิดหลังบ้านดีกว่า’ อรรวินทร์คิดในใจ

เท้าขวาของหญิงสาวสับเท้าก้าวออกไปด้านหน้าตามด้วย
เท้าซ้ายที่เอียงย่างไปติดกัน

สาวเจ้าสาวเท้าก้าวเดินผ่านห้องโถงใหญ่ในคฤหาสน์แห่งนี้
เสียงดังกุกกักดังราวกับมีคนกำลังรื้อสิ่งของมาจากห้องโถงใหญ่ที่
อรรวินทร์กำลังเดินผ่าน

ปลายเท้าเรียวขาวสะอาดอดหยุดอยู่นิ่งไม่ได้ยามเมื่อสายตาคู่
คมปลาบของหญิงสาวกวาดสายตามองรอบคฤหาสน์ที่เวลานี้มีเจ้า
หนูสีดำสนิทแปลกประหลาดมาเป็นอาคันตุกะในเคหาสน์หลังโต
แห่งนี้

“ฉันว่าแล้วว่าเป็นแก... ไอ้หนูท้อ” อรรวินทร์กล่าวอย่างคับ
แค้นใจ

เมื่อไม่กี่วันก่อนสายอินเตอร์เน็ตในเคหาสน์ของหญิงสาว
ถูกกดขาดด้วยฝีมือของเจ้าหนูท้อ

มาเวลานี้เจ้าหนูท้อกลับทำตาแป๋วใส่อรรวินทร์หมายจะให้
หญิงสาวละเว้นชีวิตมัน

กระนั้นหรืออรรวินทร์กลับคว้าไม้กวาดขนาดเขื่องมาไล่ทุบ หนูอย่างรวดเร็ว รวกับว่าเจ้าหนูทอเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่เคลื่อนที่ได้ รวดเร็วที่สุดในเวลานี้

‘เจ้าหนูทอ’ เคลื่อนที่อย่างรวดเร็วตามสัญชาตญาณของ สิ่งมีชีวิต สองขาหน้าของเจ้าหนูทอปกคลุมด้วยขนหนาเตอะเกรอะ กรังทว่าเคลื่อนไหวที่รวดเร็วและรุนแรงทำให้หางของมันติด กับกาวตักหนูอย่างรวดเร็ว

‘เจ้าหนูทอ’ ส่งเสียงร้องอย่างน่าสงสาร อรรวินทร์รู้สึก ผิดไม่ได้ที่เวลานี้เธอกำลังเป็นมัจจุราชมายจะคร่าชีวิตหนูทอที่เข้า มากัดข้าวของของเธอ

อรรวินทร์เงื้อไม้กวาดขึ้นทำมุมสี่สิบห้าองศาเป็นจังหวะ เดียวกันกับที่เสียงร้องโหวกเหวกดังขึ้นมาจากหลังเคหาสน์ของเธอ

หญิงสาวตัดสินใจปล่อยหนูทอชนกำแพงไป ปลายเท้าเรียวยาว สะอาดจึงสาวเท้าผ่านห้องโถงนั้นไปยังหลังเคหาสน์

บรรยากาศยามค่ำคืนเงียบสงัด ท้องคณานต์ในยามนี้ถูก ความมืดมิดปกคลุมไปทั่ว รองเท้ากีฬาคู่โปรดของอรรวินทร์ สาวเท้าไปยังคันเสียงพร้อมกับไม้กวาด้ามยาวที่ถือติดมือมาด้วย

หญิงสาวเดินผ่านไม้สุมพุ่มหญ้าขนาดใหญ่ ลัดเลาะไปตาม
ทางที่แสงจันทร์สาดส่องไปทั่วอาณาบริเวณ

รัศมีจันทร์สาดอาบไล่ไปยังต้นไม้แห่งหนึ่งทว่าภาพที่อยู่
เบื้องหน้าของหญิงสาวทำให้อรรวินทร์เบิกตากว้างอย่างไม่เชื่อ
สายตา

บุรุษหนุ่มรูปงามคนหนึ่งสวมแจ็กเก็ตสีน้ำเงินคล้ายผ้าเดนิม
ทว่าหากจะเนคด้วยสายตาอันเฉียบคมของหญิงสาว อรรวินทร์คิดว่า
มันหนามากกว่า ผ้าเดนิมที่เราเห็นกันในศตวรรษที่ 21 เสียอีก

อรรวินทร์รีบวิ่งเดินวิ่งเข้าไปยังบริเวณพุ่มไม้ที่ชายวัย
กลางคนนอนสลบอยู่ในอาณาบริเวณนั้น

ภาพที่ปรากฏชัดเจนแก่สายตาของตัวเตอร์สาวเป็นภาพที่หา
ดูได้ยากยิ่ง ชายหนุ่มตรงหน้าของอรรวินทร์จัดได้ว่าเข้าขั้นหล่อ
แบบผู้ดีชาวฝรั่งเศสเลยทีเดียว

เขามีผิวขาวนวลแม้จะไม่ละเอียดยามากแต่ก็ไม่หยาบเกินไป
คิ้วสีน้ำตาลเข้มเป็นเส้นตรง เวลานี้ดวงตาของเขาปิดพริ้มราวกับว่า
กำลังเข้าสู่ห้วงนิทรารมณ์

จมูกของอาคันตุกะผู้มาเยือนเคหาสน์ของอรรวินทร์นั้นเข็ด
จึ้นราวกับพอมด หากหญิงสาวเคาไม่ผิดหมอนี่อาจจะเป็นลูกครึ่ง
หรือลูกเสี้ยวของชาวฝั่งยุโรปเป็นแน่

ริมฝีปากของชายหนุ่มปิดสนิท เปลวรัศมีจันทร์ทาสาด
ประกายจนเห็นริ้วปากอímสีซีด หากแต่เวลานี้อรรวินทร์คาดการณ์
ว่าชายหนุ่มอาจจะประสบอุบัติเหตุมา...เธอจำต้องพาเขาไป
โรงพยาบาล แต่ทว่าโรงพยาบาลห่างไกลจากที่เคหาสน์มรดกของ
คุณย่าของเธอมากนัก และเวลานี้คุณพ่อและคุณแม่ต่างก็บินลัดฟ้า
ไปเที่ยวรอบโลกเสียด้วย

“โอ๊ย...นี่มันวันอะไรเนี่ย” คิวเตอร์วิทยาศาสตร์สาวกล่าว
อย่างไม่สบอารมณ์มากนัก

“คุณหนูเล็ก” เสียงเรียกของชายวัยกลางคนเอ่ยทักอรรวินทร์
ที่หันรีหันขวางอยู่ในขณะนั้น

“อ้าว พี่เจมส์” อรรวินทร์กล่าวเสียงสูงกับพี่ชายบุญธรรมที่
พ่อเธอรับมาเลี้ยงดูฟูเลี้ยงด้วยความสงสาร

“มีอะไรให้ผมช่วยไหมครับ” เจมส์เอ่ยถามหญิงสาวอย่าง
รวดเร็วขณะดวงตาคู่คมของชายหนุ่มกวาดสายตาไปมองยังจุดที่
ปลายสายตาของ ‘คุณหนู’ ของคฤหาสน์หลังนี้หยุดอยู่

“พี่มาช่วยกันหน่อย” เสียงหวานใสของอรรวินทร์เอ่ยกับ
ชายหนุ่มผู้มีศักดิ์ได้ชื่อว่า พี่ชายบุญธรรมของหญิงสาว

“มา...พี่ช่วย” เสียงของพี่ชายต่างบิดามารดาของอรรวินทร์
กล่าวพลางพยุงร่างของชายปริศนาที่แต่งตัวด้วยเสื้อยีนส์และ
กางเกงยีนส์ออกไปจากคฤหาสน์หลังโตที่อรรวินทร์ได้เป็นผู้รับ
มรดกแต่เพียงผู้เดียวในเคหาสน์โอ่อ่าหลังโตหลังนี้

+++